

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Hong Kong's place in South East Asia

England, V.M.

Citation

England, V. M. (2024, November 7). *Hong Kong's place in South East Asia*. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/4107972>

Version: Publisher's Version

License: [Licence agreement concerning inclusion of doctoral thesis in the Institutional Repository of the University of Leiden](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/4107972>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

SUMMARY - HONG KONG'S PLACE IN SOUTHEAST ASIA

Is Hong Kong just another Chinese city? This is the line used to justify the inclusion of Hong Kong as part of the Chinese state. But a close look at the lived history of Hong Kong – particularly its first century as an Asian port city – suggests Hong Kong's non-nation-state identity has been vital to its existence. This identity, which is now denied, was central to its earlier successes and to its distinct personality.

Through archival research and oral history interviews, this thesis investigates the peoples who have come from Southeast and South Asia, and around the world, to make Hong Kong. This work traces, for example, the importance of the Parsi community to the founding and growth of Hong Kong. It reveals the intricacy of intimacies when various kinds of sex-working women not only from China but from wider Asia enter liaisons and produce offspring with men from not just China but the wider world. The arrival and outsized influence of Jews from Baghdad, Venice and beyond, and of Armenians and many others who have sojourned through India, alongside men and women from pre-existing Southeast Asian trading communities, all combined to make Hong Kong not Chinese, but Eurasian. These people brought their own family ties and diasporic networks, which then intersected with those of others, making new networks. It was this mixing that made Hong Kong.

This thesis offers a different perspective on Hong Kong's history to those offered to date. As elaborated in the Introduction, China specialists rarely consider the diversity of Hong Kong, while the post-1949 Chinese Communist Party state's claims of a 'century of humiliation' and that Hong Kong 'has always been a Chinese city' woefully ignore Hong Kong's lived realities. Imperial historians find Hong Kong falls outside most categories of analysis; it was never a typical British colony, if such a thing exists. An Area Studies approach is also hit and miss as Hong Kong sits neither wholly in Chinese Area Studies nor Southeast Asian Area Studies. As a first step in getting to grips with the problem, I offer a new, broader definition of the term 'Eurasian' to include people from across geographical Eurasia, thus Armenians, Parsis, Jews and others, alongside the mixed race 'first indigenes' of Hong Kong.

In Chapter Two I examine the pre-1841 trading worlds of South and Southeast Asia and beyond, tracing the routes of peoples and trading practices that led to Britain's

arrival in Hong Kong. In Chapter Three, that British arrival (in 1841) is more closely considered. The imposition of alien rule by conquest is not denied, but the many unintended consequences of the British presence offer a more nuanced description of who settled in Hong Kong and why. Chapter Four is largely based on the privately-held research papers and notes made from now destroyed records from Hong Kong's (and Canton's) Parsi community. These show the crucial role of Parsis in Hong Kong's formation, thanks to their long history of diasporic trade.

Chapter Five examines the role of women, often involuntary, in birthing children of mixed heritage who went on to become leaders of Hong Kong business and society. Despite colonial traditions and taboos, I suggest that it is these 'in-between' people who rapidly become central to the functioning of Hong Kong. Chapter Six continues to follow these people of diverse origins as they mix and combine with others, creating new networks. Chapter Seven examines how these varied combinations of Hong Kong people reacted to the shock and stresses of Japanese invasion and occupation in World War Two and the eventual British return.

Chapter Eight looks at how the many Hong Kong people who fought and died for their home adjusted to the arrival of millions of people from mainland China, amid new prosperities and dreams of democracy. Chapter Nine concludes that the visions of multiple generations of Hong Kongers of their own futures remain unheard as ruling powers fail to acknowledge Hong Kong's character as neither solely Chinese, nor British, but Eurasian. None of the pre-existing frames through which Hong Kong has been regarded and defined do full justice to its Eurasian character. This matters when considering the sharp difficulties experienced by Hong Kong and its people, as the Chinese state tries to make the place its own.

DE PLAATS VAN HONGKONG IN ZUIDOOST-AZIË

Is Hongkong een gewone Chinese stad? Dat wordt vaak gezegd om te rechtvaardigen dat Hongkong nu deel uitmaakt van de Volksrepubliek China. De geschiedenis van hoe de mensen van Hong Kong leefden – vooral tijdens de eerste eeuw van Hong Kong als Aziatische havenstad – leert ons echter dat het 'niet-natiestaat-karakter' van de stad, dat nu verloren is, essentieel was voor Hongkongs bestaan, zijn vroegere successen en onderscheidende identiteit.

Op basis van archiefonderzoek en Oral History interviews beschrijft dit proefschrift de verschillende groepen mensen uit Zuidoost-Azië, Zuid-Azië en de rest van de wereld die Hongkong hebben opgebouwd. Zo wordt bijvoorbeeld ingegaan op de belangrijke rol van de Parsi gemeenschap bij de stichting en groei van Hongkong. Er wordt gewezen op de complexe intieme relaties die ontstaan wanneer een verscheidenheid aan vrouwelijke sekswerkers uit China, maar ook uit de rest van Azië, zorgt voor nageslacht met mannen die niet alleen uit China, maar uit de hele wereld komen. De komst en zeer grote invloed van Joden uit Bagdad, Venetië en daarbuiten, Armeniërs, vele anderen die via India reisden, en mannen en vrouwen uit reeds bestaande Zuid-Aziatische handelsgemeenschappen, maakte Hongkong tot een Euraziatische in plaats van een Chinese stad. Deze mensen kwamen met hun eigen familiebanden en diasporagemeenschappen, die vervolgens verweven raakten met die van anderen, waardoor nieuwe netwerken ontstonden. Uit deze mix ontstond Hongkong.

Dit proefschrift werpt een nieuw licht op de geschiedenis van Hongkong. Zoals beschreven in de Inleiding, staan China-kenners zelden stil bij de diversiteit van Hongkong. Daarbij vormen de uitspraken van de door de Chinese Communistische Partij in 1949 uitgeroepen Volksrepubliek China, die het heeft over een 'eeuw van vernedering' en stelt dat Hongkong 'altijd een Chinese stad is geweest', een jammerlijke ontkenning van de alledaagse werkelijkheid in Hongkong. In de geschiedschrijving over het Britse imperium valt Hongkong buiten de gebaande categorieën; het is nooit een typische Britse kolonie geweest, als zoiets al bestaat. Een Regio Studies benadering is ook niet geschikt, omdat Hongkong niet volledig onder China Studies valt, en ook niet volledig onder Zuidoost-Azië Regio Studies. Om dit probleem aan te pakken introduceer ik eerst een nieuwe, bredere definitie van de term Euraziër. Daaronder vallen mensen uit geheel geografisch Eurazië, dus Armeniërs, Parsis, Joden en anderen, naast de 'eerste oorspronkelijke bewoners' van Hongkong, die van gemengde etnische afkomst waren.

Hoofdstuk 2 gaat over de handelswereld van Zuid- en Zuidoost-Azië en daarbuiten in de periode voor 1841. Daarbij wordt gekeken naar de routes die mensen aflegden en handelspraktijken die hebben geleid tot de komst van de Britten in Hongkong. In Hoofdstuk 3 wordt dieper ingegaan op de komst van de Britten (in 1841). Er wordt

niet ontkend dat een vreemde mogendheid door verovering een heerschappij oplegde, maar de vele onbedoelde gevolgen van de Britse aanwezigheid bieden een genuanceerdere beschrijving van wie zich in Hongkong vestigde en waarom.

Hoofdstuk 4 is grotendeels gebaseerd op de onderzoeksverslagen in particulier bezit die hun origine hebben in de nu vernietigde archieven van de Hongkongse (en Cantonese) Parsi gemeenschap. Hieruit blijkt de cruciale rol van de Parsis bij de ontwikkeling van Hongkong, vooral vanwege de lange geschiedenis van handel in hun diasporagemeenschap.

Hoofdstuk 5 gaat over de rol die vrouwen, vaak onvrijwillig, hebben gespeeld bij het baren van kinderen van gemengde etnische afkomst. Deze kinderen werden⁹ later vooraanstaande leiders in de handel en samenleving van Hongkong. Ondanks koloniale tradities en taboes stel ik dat deze 'in-between' mensen al snel de spil worden in het functioneren van Hongkong. Hoofdstuk 6 beschrijft hoe deze mensen van verschillende komaf zich vermengen en combinaties vormen met anderen, waardoor nieuwe netwerken ontstaan. In Hoofdstuk 7 komt aan de orde hoe deze uiteenlopende combinaties van Hongkongers reageerden op de schok en spanningen van de Japanse invasie en bezetting in de Tweede Wereldoorlog en op de uiteindelijke terugkeer van de Britten.

Hoofdstuk 8 gaat in op de wijze waarop de vele Hongkongers die vchten en stierven voor hun thuisstad zich hebben aangepast aan de komst van miljoenen mensen van het vasteland van China, te midden van nieuwe welvaart en dromen van democratie.

In Hoofdstuk 9 wordt geconcludeerd dat er geen aandacht is voor de wijze waarop meerdere generaties Hongkongers hun eigen toekomst zien, omdat de machthebbers weigeren te erkennen dat Hongkong niet uitsluitend Chinees of Brits is, maar Euraziatisch. Geen van de al bestaande kaders om Hongkong te analyseren en definiëren doen volledig recht aan zijn Euraziatisch karakter. Dit is van belang in het licht van de ernstige moeilijkheden waarmee Hongkong en zijn inwoners worden geconfronteerd terwijl de Chinese staat deze plek probeert toe te eigenen.